Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Ipsis ſcil̃ ꝑdicatoribꝫ dulcis ē ſermo di in ore ad prædi
candū. ad meditandū. ad exponendū. ſed dum cogun
tur ea complere operibꝫ quę docent uertis. uertuntur
illis in amaritudinē. In ore quoq; ꝑdicatorū dulcis
ē ſermo ſicut diximꝰ. ad legendū. ad exponendū. ſed
dum ꝑ ſua ipſa ꝑdicatione contemnunt̃ & insuper
affligunt̃ & diuersis modis cruciant̃. in uentre eorū
in amaritudinē uertuntur: quia tristant̃ in mente
simul & de sua uexatione & de contemptoq; damp
natione. Vnde apls. Tristicia michi magna & ingens dolor
cordi meo. Quod enim uenter secretū mentis signi
ficet hieremias ostendit. qui cum dixisset uentre
meū doleo. uentre meū doleo. continuo subiecit
sensus cordis mei conturbatus sunt in me. Hęc enim
ad salutē ꝑpli ꝑtinebat. si uentre se corporeū do
lere ꝑdicaret. Sed uentre dolent. quia mentis af
flictionē sensit. Vel certe accepitis liber & cōmestus
in amaritudinē uertit̃ cum qui libę doctor ex
sua ꝑdicatione pentitentes conuersos aspiciens
mentis affectū illis coniungit̃ & cū apls dolet cū
dolentibꝫ. flet cū flentib;. Vel certe dulcis ē nobis
cum gaudia patris celestis ꝑmittit. amarus uero
cū austera ꝑcepta ꝑque ad cande patriā ꝑpugnanti
indicit. Dulce ē quippe audire fulgebunt iusti sicut sol
in regno patris sui. amarū fuit nisi efficiamini
sicut paruuli n̄ intrabitis in regnū celorū. Heri
dulce ē audire. scimus quia cū apparuerit simi
les ei erimus quō uidebimꝰ eū sicuti ē. amarū aut
qui dicit se in xpo manere debet sicut ille ambu